

Хрватски председник Франо Туђман је страствено желео да у Хрватској буде што мање Срба и то је покушавао на разне начине, рекао је хрватски писац и новинар Славко Голдштајн.

"Он није имао чврст план, али је покушавао нешто договарати са Слободаном Милошевићем, а много више потписујући са Добрицом Ћосићем, међудржавни споразум о хуманом пресељењу. Оно је чак и почело када је из пожешке котлине једна група отишла у Србију, једна група из Војводине дошла у Хрватску, и Туђман је био срећан да се то тако решава, али се убрзо показало да је неоствариво. И да није хумано, већ нехумано", истакао је Голдштајн.

Када се одлучивало о акцији хрватске војске и полиције "Олуја", каже Голдштајн, Туђман је био јако задовољан чињеницом да многи Срби већ одлазе.

"То сам и ја знао, јер сам још 1993. године у Београду срео неке људе, попут мог доброг познаника Радована Јовића из Глине. Годину дана пре, Срби су већ одлазили из Крајине. Наравно да је Туђман то знао још много боље од мене, имао је обавештајне податке. И био је јако срећан, што се из брионског транскрипта добро види", нагласио је Голдштајн.

Он је рекао да верује да Туђман није наредио убијања, нити су му она била по вољи, јер је врло добро знао да шкоде Хрватској.

"Међутим, поновно, познавајући га, могу замислити како је реаговао када је чуо за њих: слегнуо је раменима, уздахнуо и рекао: 'А што се може, рат је рат'. И ником ништа. То је био његов начин реаговања на незгодне појаве", истакао је Голдштајн за ријечки "Нови

ЛИСТ".

(Вести)